

захапе опашката си, става лакъ човѣкъ. Значи, чо-
вѣкъ може по 10 пѫти на денъ да става змия, само
че безъ да има нейната външна форма. Ако човѣкъ
не върви правилно въ живота си, може да става
змия, само че безъ да има нейната външна форма.
Ако човѣкъ не върви правилно въ живота си, може
да става змия. Въ змията липсватъ крака и рѣцѣ, т.
е. въ нея нѣма воля, нѣма и характеръ, но умъ има.
При това, въ змията нѣма добродѣтели крака нѣма.
Защо дяволътъ влѣзе въ змията? Защото той има
умъ, но воля нѣма. Слѣдователно, въ дявола нѣма
разумностъ, затова може да кажемъ, че въ него нѣ-
ма глава, т. е. нѣма Божественъ принципъ. И въ то-
ва отношение, ако дяволътъ ти вземе рѣцѣ силенъ
става; ако ти вземе краката, силенъ става. Не му ли
дадешъ, обаче, нито рѣцѣ си, нито краката си, той
е слабъ. Ако змията се обвие около тебе, може тѣй
да те стегне, че да те одуши. Но ти никога не трѣб-
ва да оставишъ живота си да се разпукне. Не трѣб-
ва да пропуквашъ този Божественъ крѣгъ около се-
бе си, затова ще държишъ съзнанието си посто-
янно будно. Всѣки грѣхъ, всѣка лоша мисъль е про-
пукване. Колко о този крѣгъ се повече пропуква,
толкова повече той се прѣвръща въ зѣбчесто коле-